

188/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2022. november 22.

A Bíróság ítélete a C-37/20. és a C-601/20. sz. egyesített ügyekben | Luxembourg Business Registers és | Sovim

Pénzmosás elleni irányelv: érvénytelen az azt előíró rendelkezés, hogy a lakosság bármely tagja minden esetben hozzáférjen a tagállamok területén bejegyzett vállalkozások és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz

A Charta által biztosított jogokba való, ezen intézkedéssel történő beavatkozás nem korlátozódik a feltétlenül szükséges mértékre, és nem arányos az elérni kívánt célra tekintettel

Egy 2019-ben elfogadott luxemburgi törvény¹ a pénzmosás elleni irányelvvel² összhangban létrehozta a tényleges tulajdonosok nyilvántartását, továbbá a bejegyzett jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó számos információ e nyilvántartásba való bejegyzéséről és abban való megőrzéséről rendelkezik. Ezen információk egy része a nyilvánosság részére, többek között az internet révén hozzáférhető. E törvény annak lehetőségéről is rendelkezik, hogy a tényleges tulajdonosok kérjék a Luxembourg Business Registers-től (LBR), a nyilvántartás vezetőjétől, hogy bizonyos esetekben korlátozza az ilyen információkhoz való hozzáférést.

Ezen összefüggésben a tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxemburgi kerületi bíróság, Luxembourg) előtt két kereset van folyamatban, amelyeket egy luxemburgi társaság, illetve e társaság tényleges tulajdonosa indított, és amelyekben sikertelenül kérték, hogy az LBR korlátozza a lakoságnak az őket érintő információkhoz való hozzáférését. Mivel úgy ítélte meg, hogy ezen információk nyilvánosságra hozatala az érintett tényleges tulajdonosok alapvető jogai sérelmének aránytalan kockázatával járna, e bíróság több előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést intézett a Bírósághoz a pénzmosás elleni irányelv egyes rendelkezéseinek értelmezése kapcsán és a tekintetben, hogy e rendelkezések érvényesek-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) fényében.

A nagytanácsban eljáró Bíróság mai ítéletében megállapítja, hogy a Chartára tekintettel **érvénytelen** a pénzmosás elleni irányelv azt előíró rendelkezése, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy **a lakosság bármely tagja minden esetben hozzáférjen** a területükön bejegyzett vállalkozások és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz.

A Bíróság álláspontja szerint a lakosság tagjainak a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférése a Charta 7., illetve 8. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához, illetve a személyes

¹ A 2018. május 30-i (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2018. L 156., 43. o.) módosított, a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 141., 73. o.).

² A tényleges tulajdonosok nyilvántartásának bevezetéséről szóló, 2019. január 13-i törvény, (mémorial A 15).

adatok védelméhez való alapvető jogokba való súlyos beavatkozásnak minősül. A nyilvánosságra hozott információk ugyanis potenciálisan korlátlan számú személy számára teszik lehetővé, hogy információkat szerezzenek a tényleges tulajdonos anyagi és pénzügyi helyzetéről. Ezenkívül az érintett személyeket a személyes adataik esetleges visszaélészerű felhasználása folytán érő lehetséges következményeket súlyosbítja az a tény, hogy miután ezeket az adatokat a lakosság rendelkezésére bocsátják, azok nem csupán szabadon megtekinthetők, hanem meg is őrizhetők és terjeszthetők.

A fentiek alapján a Bíróság rámutat, hogy a szóban forgó intézkedéssel a jogalkotó a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére törekszik oly módon, hogy fokozott átláthatóság révén a fenti tevékenységeket kevésbé szolgáló környezetet hoz létre. Álláspontja szerint a jogalkotó ily módon olyan közérdekű célt követ, amely igazolhatja a Charta 7. és 8. cikkében kimondott alapvető jogokba való, akár súlyos beavatkozásokat is, és hogy a lakosságnak a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférése **alkalmas arra, hogy hozzájáruljon e cél megvalósításához.**

A Bíróság ugyanakkor megállapítja, hogy az ezen intézkedéssel járó beavatkozás **nem korlátozódik a feltétlenül szükséges mértékre, és nem arányos az elérni kívánt célra tekintettel.** Azon felül, hogy a szóban forgó rendelkezések nem kellően meghatározott, és nem kellően azonosítható adatok nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételét teszik lehetővé, a pénzmosás elleni irányelv által bevezetett rendszer a korábbi rendszerhez képest (amely az illetékes hatóságok és bizonyos szervezetek hozzáférésein kívül bármely olyan személy vagy szervezet hozzáféréseiről rendelkezett, aki vagy amely a jogos érdekét igazolni tudja), a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogok **jelentősen súlyosabb sérelmének minősül, anélkül hogy e súlyosabb sérelmet ellensúlyoznák azon esetleges előnyök,** amelyek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén a régi rendszerhez képest az új rendszerből eredhetnek. Közelebbről, az azon esetek és feltételek pontos **meghatározásával kapcsolatos,** a Bizottság által hivatkozott **nehézségek** esetleges fennállása, amelyekben és amelyek mellett ilyen jogos érdek áll fenn, **nem igazolhatja,** hogy az uniós jogalkotó előírja a lakosság ezen információkhoz való hozzáférést. A Bíróság hozzáteszi, hogy azon fakultatív rendelkezések, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy **a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk rendelkezésre bocsátását online nyilvántartásba vételhez kössék,** és kivételes körülmények között **a lakosság ezen információkhoz való hozzáférést érintő eltérésekről rendelkezzenek,** önmagukban **nem alkalmasak sem** a követett közérdekű cél és a Charta 7. és 8. cikkében rögzített alapvető jogok közötti **kiegyensúlyozott mérlegelés bizonyítására, sem pedig annak bizonyítására, hogy olyan megfelelő garanciák állnak fenn,** amelyek lehetővé teszik az érintettek számára, hogy személyes adataikat hatékonyan megvédjék a visszaélések kockázatával szemben.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

